

vendigt at indsætte en Bestemmelse derom eller give en Forklaring om, hvad man mener, der skal træde i Stedet for Statsskuer. Det bliver aabenbart Amtsskuerne eller Fællesskuerne, hvad man nu vil kalde dem, som skal træde i Stedet. Disse vil sikkert blive afholdt i mange Egne paa de samme Steder og under de samme Former som Statsskuerne før, hvorved man vil præmiere de samme Aldersklasser som tidligere. Vi har i og for sig ikke Magt til at sige, at disse Skuer skal træde i Stedet for de tidligere, men vi kan pege paa dette, hvad der maaske kan have sin Betydning. Jeg vilde tro, at det er nødvendigt at gøre noget dér, for at det ikke skal staa alt for usikkert hen, hvad der skal gøres i saadanne Tvivlstillfælde, som meget let kan forekomme, naar der er Tale om Vilkaarspenge for ældre Handyr, der skulde have været paa Statsskuer.

Dette er i det store og hele de af Udvalget og dettes Flertal stillede Ændringsforslag. Om dem alle gælder, at de er tiltraadt af Landbrugsministeren, og det gælder mere eller mindre om dem alle, at det har været ret svært at faa dem lodset igennem, saa vidt det er sket. Jeg vil derfor paa det indstændigste anbefale, at Tinget nu slutter sig til disse Ændringsforslag og stemmer for dem, saa at Lovforslaget kan gaa herfra og blive til Lov inden ret længe.

A. C. D. Petersen: Da den højtærede Landbrugsminister forelagde det foreliggende Lovforslag for den høje Rigsdag, udtalte han sin Beklagelse over, at der maatte foretages saa stærk Nedskæring af Udgifterne til Støtte for Husdyrbruget, men, sagde Ministeren, denne Nedskæring er nødvendig under Hensyn til de Nedskæringer, man i øvrigt maa foretage, og man maa finde sig i, at selv nyttige og overordentlig formaalstjenlige Bevillinger maa tage deres Andel i denne Nedskæring.

Hvis under Behandlingen i Udvalget af dette Lovforslag Flertallet havde fulgt den Regel at foretage Nedskæringerne saa almindeligt over alle Bevillingsbeløb, som man maatte gaa ud fra, at det var Ministerens Mening, vilde der ganske vist intet Mindretal have dannet sig. Men vi fra vor Side har ment, at den Nedskæring, der er foretaget, er saa ensidig, at vi ikke kan slutte os til Flertallets Standpunkter.

Jeg skal ikke her berøre de Ændringsforslag, som vi alle i Udvalget har været enige om, og som er tiltraadt af Ministeren. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, har gennemgaaet disse, og jeg

kan ogsaa i alt væsentligt tiltræde hans Udtalelser i saa Henseende. Derimod vil jeg gerne omtale de Ændringer, der er foreslaaet af Flertallet, bestaaende af Venstre, de Radikale og Socialdemokratiet.

Man foreslaar saaledes at nedsætte Tilskuddet til Fællesskuerne yderligere med 10 000 Kr., Fællesskuerne faar maaske forskellige Opgaver i de forskellige Landsdele. Den ærede Ordfører var for et Øjeblik siden inde paa, at Fællesskuerne paa Øerne som en af sine Opgaver vil faa at optage Præmieringen af ældre Hingste og Tyre, der skal individuelt præmieres ogsaa i Fremtiden, og da Statsskuet falder bort, maa de nødvendigvis henvises paa Øerne til Fællesskuerne. I Jylland vil man gaa noget anderledes frem, sagde det ærede Medlem. Jeg kender ikke Forholdene i Jylland, men jeg vilde dog tro, at det maatte være muligt i Jylland at faa ældre Dyr fremstillet paa Skuer, der nu faar Karakter af Fællesskuer. Han, og Flertallet med ham, har naturligvis ment, at man skulde indrette denne Lov efter Jydernes Krav. Vi fra Øerne mener, at naar man nu henviser de førnævnte Dyr til Bedømmelse paa Fællesskuerne, kan man ikke, samtidig med at man saaledes giver disse nye Opgaver, nedskære Beløbet udover det af Ministeren foreslaaede. Vi fastholder derfor Ministerens Forslag og beklager, at Ministeren har ladet sig forlede af Flertallet til at gaa med til Nedsættelsen.

Under Ændringsforslag Nr. 3, som angaar Tilskud til Hesteavlforeningerne, forekommer Nedskæringen os saa overordentlig høj, at den efter vor Mening er ganske uberettiget. Man kommer derved til at give et Tilskud, der er saa lille i Forhold til den Betydning, Hesteavlforeningerne har, at vi ikke kan gaa med dertil. Efter den nu bestaaende Husdyrlov er der hertil ansat et Beløb af 80 000 Kr. Flertallet siger, at dette Beløb ikke har været brugt. Det har ganske vist ikke været brugt det sidste Aar, men gaar man blot et Par Aar tilbage, er man meget nær ved at have opbrugt Beløbet. Grunden er, at Forholdene har været saa overordentlig vanskelige paa dette Omraade, derfor har man ikke kunnet opretholde Virksomheden i samme Omfang som før.

Naar man ser paa Hesteavlens Udvikling i de senere Aar, viser det sig, at vi bruger omtrent det samme Antal Heste som før Krigen, en 600 000. Men medens vi før Krigen og helt op til den nuværende Tid har haft en Overskudsproduktion af Heste, saaledes at vi har kunnet sende Heste til Udlandet til ikke helt minimale Beløb, har det nu vendt sig saaledes, at vi indfører